

klart, at foreningsarbejdet ikke skal gå under ved det. Men det tror jeg nu ikke at man behøver at være bange for, hvis man altså farer med en vis lempe og også har bagatelgrænser.

Vores forslag har altså til formål at vise størst mulig åbenhed, for man har vel ikke noget at skjule. Og det andet er, at det kan være vigtigt i forhold til de pressioener, der kan være både over for kandidater og over for partier, når der gives støtte, at der er åbenhed om, at der er pengebeløb, for så vil risikoen for pression selvfølgelig også i den forbindelse være mindre. Det kan selvfølgelig betyde, at der er nogen, der ikke vil give tilskuddet. Det kan det godt betyde. Men det er en omkostning; vi må tage med.

Vi ser jo, at der er partier, hvor beløbet er af en sådan størrelse, at det ikke behøver at blive offentliggjort. Vi synes ikke, at det er noget, man skal skjule, hvis man giver et beløb til et parti. Vi har i hvert fald ikke noget imod, at nogen giver et beløb til SF og offentliggør det. Det synes vi er rigtigst. Når vi selv har et princip, som vi mener burde være lovgivning, skal vi følge det selv.

Kl. 16.35

Vi er altså meget glade for, at der er en forholdsvist positiv tilslutning til tænkningen i forslaget, og med henblik på det videre arbejde kan det være, at der kommer noget helt andet ud af det. Det afgørende for os er, at vi får rejst diskussionen, så vi får noget af den tænkning om større åbenhed, både i forhold til beløbsgrænser og i forhold til, hvem der er omfattet af det. Vi skal så samtidig tage højde for, at vi ikke gør livet besværligt for de mennesker, der arbejder med foreningsarbejde. Det er i forvejen ikke særlig sjovt, der er ikke så mange, der gør det, og der bliver færre af dem, og det bliver nok også mindre sjovt, så derfor skal vi ikke gøre det endnu mere besværligt.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der er mange hensyn, der skal afvejes mod hinanden, og jeg føler, at det er rigtigt at få præciseret, på trods af de positive aspekter, der kunne være i SF's forslag, at den balance, som man i 1995 forsøgte at finde mellem mange forskellige hensyn, vægter meget tungt for regeringen.

Derfor fastholder vi, at regelsættet, som det er i dag, er tilstrækkeligt til at tilgodese de mange hensyn, som ikke altid supplerer hinanden, men nogle gange er modsatrettede. Det er ganske fornuftigt, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om en national handlingsplan til beskyttelse af børn mod seksuelt misbrug.

Af Sandy Brinck (S) m.fl.
(Fremsat 10/10 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan kun være helt enig med forslagsstillerne i, at seksuelt misbrug af børn er fuldstændig uacceptabelt, og at seksuelle overgreb på børn er noget af det mest modbydelige, man kan forestille sig.

Børnene bliver udsat for oplevelser, som ligger helt uden for deres forståelses- og begrebsverden. Det er oplevelser, som kan traumatisere og også forfølge dem resten af livet, og som vi derfor skal gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre.

Der må ikke herske tvivl om, at regeringen lægger overordentlig stor vægt på at bekæmpe seksuelt misbrug af børn og på at hjælpe de børn, som ulykkeligvis bliver udsat for overgreb. Og vi er allerede i gang.

Som det fremgår af det beslutningsforslag, vi har til første behandling i dag, er der igennem de senere år gennemført en række lovændringer vedrørende bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn. Bl.a. er straffelovens bestemmelser om børnepornografi blevet udvidet, og det er blevet